

[Axel Sørensen.]

ningsmæssige arbejde, der i praksis vil fremkomme, når loven træder i kraft. I ligningslovens § 27 har vi en bestemmelse, som tager hensyn til nyetablering, og derfor bliver det nok muligt, at man må undersøge, hvilken af de to bestemmelser man nu vil følge, om det bliver den, man nu foreslår, eller den, man tidligere har fulgt, for at imødekomme de mennesker, som vil henlægge penge til etablering af egen virksomhed.

Vi må undersøge, om man kan kombinere disse to ting, for efter min mening vil den ny lovbestemmelse gavne de unge mennesker, gifte eller ugifte, der vil henlægge deres penge, stærkest i henlæggelsesårene og mindre, efter at etablering er sket, hvorimod den gamle bestemmelse i ligningsloven virker stærkt lempende, når etableringen er sket og den nyetablerede bliver stillet over for de store afdrag på lån. Jeg tror, der vil være mulighed for at finde frem til en løsning på disse områder, og vi vil gerne fra det radikale venstres side i det udvalg, der bliver nedsat, medvirke i så henseende.

I henhold til forslag til lov om ændring af lov om beskatningen af renteforsikringer m. v. udskilles udgifter til syge- og ulykkesforsikringer fra det begrænsede fradrag for opsparing i form af kapitalbinding på henholdsvis 1.500 kr. og 1.000 kr., som samtidig foreslås fastsat til højst 1.500 kr. for samtlige skatteydere. Man har så ment ved siden heraf at burde bebeholde adgangen til — inden for 1.000 kr. — at fradrage udgifter til sådanne renteforsikringer, som af den skattepligtige er henført til det begrænsede fradrag med den virkning, at de løbende udbetalinger til sin tid kun skal beskattes for 70 pct.s vedkommende. Inden for det radikale venstre finder vi denne udvidelse rimelig, fordi denne lovbestemmelse om kapitalbinding gennem årene har virket sundt og godt. Beløbene er bundet i en 5-årig periode i pengeinstitutterne og kan derefter hæves af den, der har indskudt dem.

Med disse bemærkninger skal jeg på mit partis vegne tilsige vor støtte til gennemførelsen af disse lovforslag. Måske vil det være påkrævet, at der foretages enkelte ændringer, men dertil vil udvalget jo være et brugbart redskab.

Skræppenborg-Nielsen: Da forslag til lov om skattelettelse for visse indskud m. v. i sin tid var til behandling her i folketinget, forsøgte jeg efter bedste evne at forklare det høje ting, at det, man agtede at ophøje til lov, lå på kanten af, hvad der overhovedet var praktisabelt, og jeg gav endvidere udtryk for, at lovforslaget gik langt ud over, hvad man fra folketingets side simpelt hen kunne tillade sig at byde dansk skatteadministration. Jeg opfordrede endvidere folketinget til i tide at besinde sig, men der var ikke noget, der hjalp; det var dengang spildte ord på Balle-Lars.

I dag behandler vi så den højtærede finansministers forslag om ophævelse af loven. Den højtærede finansministers begrundelse for forslaget om ophævelse af loven er for os at se i det store og hele en bekræftelse på, at det var os, der så rigtigt, at det var os, der fik ret i vore betragtninger, hvorfor det siger sig selv, at vi med den allerstørste glæde og fornøjelse vil medvirke til at få denne lige fra starten omtrent dødfødte lov helt pelset af.

Forslag til lov om ændring af lov om beskatningen af renteforsikringer m. v. vil vi gerne nærmere drøfte i det udvalg, der nedsættes, men vi vil allerede nu give udtryk for, at vi ikke vil være med til at udvide adgangen til fradrag for indskud på de såkaldte kapitalbindingskonti. Hellere så vi disse kapitalbindingskonti udgå af lovgivningen, men også dette mål når vi vel frem til, efterhånden som det går op for flere og flere, hvilke virkninger denne såkaldte opsparingsform har, ikke mindst for staten, men også for de skatteydere, der ikke har råd til at spare op, og som gennem deres skatter betaler til dem, der har råd, eller til de mange, der blot flytter penge fra én konto til en anden. Så vidt jeg er orienteret fra finansministeriet — og det er allerede nævnt en gang før her i dag — så bindes der hvert år ca. 200 mill. kr. på kapitalbindingskontiene, og det er beregnet, at af disse ca. 200 mill. kr. er kun ca. 50 mill. kr. en såkaldt ren opsparing; resten — ca. 150 mill. kr. — er i det store og hele blot omposteringer af penge, og omtrent det samme forhold gør sig i øvrigt gældende, for så vidt angår børneopsparingskonti, selvpensioneringskonti og konti for skattelettelse. I alle tilfælde er disse ordninger